

Sygn. akt IV KZ 12/19

## POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **M. S.**,  
skazanego z art. 291 § 1 k.k. i in.,  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu  
w dniu 9 maja 2019 r.,  
zażalenia wniesionego przez skazanego  
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 stycznia 2019 r., sygn. akt II AKo [...] w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu do złożenia wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

**postanowił:**

**utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.**

### UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny w [...] odmówił skazanemu M. S. przywrócenia terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku z dnia 26 kwietnia 2018 r. z uzasadnieniem w sprawie o sygn. II AKa [...], motywując to między innymi tym, że skazany, reprezentowany przez obrońcę, był obecny przy ogłoszeniu wyroku i został stosownie pouczony o sposobie i terminie jego zaskarżenia. Nadto obrońca złożył wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku, otrzymał go wraz z uzasadnieniem w dniu 29 maja 2018 r. i od następnego dnia rozpoczął bieg 30 - dniowy termin do złożenia kasacji. W tej sytuacji niezasadnym byłoby przywracanie terminu do złożenia wniosku

o doręczenie uzasadnienia wyroku, który został w imieniu skazanego skutecznie wniesiony.

Z powyższym orzeczeniem nie zgodził się skazany, zarzucając w zażaleniu błędną wykładnię art. 86 § 1 k.p.k. poprzez przyjęcie, że zaniechanie wniesienia środka zaskarżenia przez obrońcę nie stanowi działania na niekorzyść. Podniósł, że był „zwodzony przez swojego obrońcę” co do okoliczności złożenia kasacji. Zasięgając informacji, uzyskiwał odpowiedź, że obrońca oczekuje na uzasadnienie wyroku. O tym, że zostało ono już dawno wysłane obrońcy, dowiedział się po „interwencji pracowników Sądu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Nie ma racji skarżący podnosząc zarzut dokonania przez Sąd Apelacyjny „błędnej wykładni art. 86 § 1 k.p.k.”, gdyż w aspekcie tego przepisu żadne wiążące ustalenia nie zostały poczynione (str. 4).

Zasadniczym powodem odmowy uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem (art. 524 § 1 k.p.k.) był fakt, że czynność ta została w imieniu skazanego już skutecznie dokonana. Jego obrońca złożył przedmiotowy wniosek w dniu 27 kwietnia 2018 r., a więc w ustawowym terminie siedmiu dni od daty ogłoszenia wyroku (k. 1861, t. X akt VI K 195/16), otwierając tym samym drogę do złożenia kasacji. Z dniem 30 maja 2018 r. także dla skazanego rozpoczął bieg 30 - dniowy termin do wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Wobec powyższego przywracanie terminu do tzw. zapowiedzi kasacji było bezprzedmiotowe.

W obecnej sytuacji procesowej, wobec prezentowanych przez skarżącego zastrzeżeń w odniesieniu do prawidłowości działań swojego obrońcy (art. 86 § 1 k.p.k.), możliwym jest ubieganie się o przywrócenie terminu do złożenia kasacji w trybie art. 126 § 1 k.p.k. (zob. też postanowienie z dnia 9 sierpnia 2017 r., sygn. II KZ 18/17, LEX nr 2342168). Oczywistym jest, że w tym wypadku warunkiem skuteczności takiego wniosku będzie wykazanie, że uchybienie nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych oraz dopełnienie danej czynności procesowej, której termin nie został dochowany (złożenie kasacji z respektowaniem między innymi wymagania określonego w art. 526 § 2 k.p.k.). Wbrew wyrażonemu

w zażaleniu pogładowi, wydanie zaskarżonego postanowienia takiej możliwości skazanemu nie ogranicza, ani jej nie pozbawia. Jako strona postępowania zarówno on, jak też jego ewentualni przedstawiciele procesowi posiadają co do zasady nieograniczony dostęp do akt sprawy. Prawo to obejmuje możliwość zapoznania się z treścią akt oraz możliwość sporządzenia z nich odpisów lub kopii, uzyskania kopii dokumentów, a także uzyskania uwierzytelnionych odpisów (art. 156 § 1 – 3 k.p.k.). Zatem o prezentowanych w zażaleniu konsekwencjach wydania zaskarżonego postanowienia przejawiających się naruszeniem gwarancji procesowych skazanego, nie może być tutaj mowy.

Kierując się powyższymi względami Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.